FILMUL JOCULUI

Ora 17,28... În aplauzele celor peste 65 000 de spectatori echipele își fac apariția pe teren. În frunte, căpitanii: Nunweiller III pășește îngîndurat, parcă nici nu aude vuietul mulțimii; lîngă el, Facchetti este dezinvolt, privește în stînga și în dreapta. Fizionomia celor doi exprimă, de fapt, starea de spirit a echipelor respective, stare de spirit care avea să-și lase amprenta pe jocul celor 22 de fotbaliști

După ce fanfara intonează imnurile naționale ale celor două țări, arbitrul spaniol *Manuel Arribas* dă semnalul începerii. Era ora 17,33. S-au aliniat echipele:

ROMÂNIA: *Răducanu—Lupescu, Nunweiller III, Barbu, Mocanu—Ghergheli, Năftănăilă—Lucescu, Dumitriu, Ionescu, Nunweiller VI.*

ITALIA: *Albertosi—Picchi—Gori, Guarneri, Bertini, Facchetti—Rivera, Bulgarelli, Juliano—Zigoni, Pascutti.*

Lovitura de începere aparține echipei noastre. Asistăm la o serie de acțiuni purtate cînd pe dreapta — de Lucescu, cînd pe stînga — de Nunweiller VI, cînd de Mocanu, transformat în extremă. Numai că apărarea italiană, practicînd un excelent joc om la om (Gori l-a avut tot timpul în grijă pe Ionescu, Guarneri l-a sufocat pe Dumitriu, doar Picchi pendulînd pe toată lățimea terenului, în urma liniei de fundași), nu s-a lăsat niciodată descoperită. Iar atunci cînd, totuși, acest lucru s-a întîmplat, Albertosi a rezolvat cu succes situațiile de la poarta sa. Nu este mai puțin adevărat că jocul apărării italiene a fost facilitat și de cel foarte lent al înaintării noastre (Lucescu, Ghergheli, Nunweiller VI sînt cîteva exemple).

În min. 7 notăm primul șut la poarta noastră. Autor — Bulgarelli. Apoi (min. 10) Năftănăilă pierde o situație favorabilă creată de Lucescu, iar Nunweiller VI (min. 11) șutează pe lîngă poartă. Italienii răspund cu o acțiune purtată în mare viteză: Bulgarelli—Juliano—Rivera, șutul acestuia fiind blocat de Răducanu. De la portarul nostru balonul ajunge la Dumitriu care trimite peste toată apărarea italiană la Ghergheli, aflat în situație excelentă, dar Picchi, cu un efort exemplar, degajează terenul în ultima clipă. Dumitriu este, în această perioadă, cel mai activ atacant român. În min. 14 el face o cursă de unul singur, trece pe lîngă cîțiva apărători italieni, printre care și adversarul său direct, Guarneri, dar șutează în Bertini și situația este pierdută. De prin min. 22 iese tot mai mult în evidență jocul excelent al lui Zigoni. Astfel, după ce Albertosi prinde o minge trimisă cu capul de Năftănăilă (min. 29). Zigoni, împreună cu Facchetti, inițiază o acțiune purtată în mare viteză (min. 34). În cîteva clipe mingea e la Rivera și de la acesta la Pascutti, dar ultimul șutează peste bară. După un minut Zigoni scapă din nou, îl are doar pe Răducanu în față și golul pare inevitabil. Dar portarul nostru intervine miraculos „hipnotizîndu-l" parcă pe Zigoni care nu mai șutează și mingea ajunge la Răducanu. Fazele se succed cu repeziciune de la o poartă la alta. În min. 36 Gori, în luptă pentru balon cu Ionescu, comite henț în colțul stîng al careului de 16 metri. Toată lumea (inclusiv numeroșii gazetari italieni prezenți la masa presei) vede penalti. Arbitrul, însă, nu! În min. 39 Zigoni scapă din nou, șutează periculos, dar arbitrul indică ofsaid la atacantul italian, după părerea noastră o sancțiune dată în compensație. Repriza se încheie cu cîteva acțiuni ale tricolorilor noștri, rezolvate de Albertosi. În min. 47 Năftănăilă pierde din nou o mare ocazie, trimițînd peste poartă balonul primit de la Dumitriu II, după ce trecuse de Gori și Guarneri. Italienii joacă economicos, nu se avîntă în... necunoscut. De aceea, noi dominăm și în min. 53 numai neatenția lui Dumitriu a făcut ca tabela de marcaj să indice în continuare 0—0: după ce Lucescu construise, împreună cu Ionescu, un atac, Bulgarelli (notați: înaintaș!), aproape de linia de corner, trimite o minge acasă, minge care trece la 5 cm de piciorul lui Dumitriu!! Cu toate că și în continuare atacanții noștri inițiază multe acțiuni, ei nu se arată de loc periculoși. În schimb, fiecare contraatac al italienilor (specialitatea casei!) se termină cu breșe, cu șuturi. În ultimele 20 de minute oaspeții schimbă tactica, trimițîndu-i în atac și pe Facchetti și pe Bertini. În echipa noastră Dumitriu, Năftănăilă, Ionescu, Mocanu parcă dispăruseră... În min. 77 Bertini anunță parcă golul pe care îl va înscrie 5 minute mai tîrziu, trimițînd cu capul — prin surprindere — dar Răducanu se întinde cît poarta de mare și prinde. *Și, urmează golul (min. 82): mingea ajunge la Juliano care de la marginea careului de 16 m o trimite la BERTINI, aflat la 5—6 m de poartă, lateral. Urmează un șut în colțul lung și Răducanu este învins: 0—1.* Ultima noastră ocazie este ratată în min. 89, cînd Dumitriu și Ionescu ar fi putut trimite balonul în poarta goală, dacă ar fi acționat mai iute.

Meciul se încheie cu victoria meritată a reprezentativei Italiei, echipă alcătuită din jucători mai tehnici, care au avut un fir călăuzitor în acțiuni.

MIRCEA TUDORAN

Cinci minute după meci

De fapt, încă nu se scurseseră 5 minute de la fluierul final al arbitrului și *Feruccio Valcareggi*, selecționerul „azzurrilor" a și fost asaltat de ziariști. Fericit, tehnicianul italian spune:

— *Consider rezultatul just. Echipa noastră a fost mai bună în acest meci, la această diferență, de un gol. Evidențiați? După opinia mea întreaga formație italiană, iar de la români Barbu, Nunweiller VI și Răducanu.*

Cîțiva pași mai în urmă, pe culoarul care duce la cabine, l-am întîlnit pe antrenorul Angelo Niculescu. Afectat de comportarea fotbaliștilor români, interlocutorul ne răspunde la cîteva întrebări.

— Cum apreciați evoluția selecționatei noastre?

— *Linia de atac a manifestat surprinzător de multe deficiențe. Cu un astfel de randament nu poți emite pretenții la victorie. Atacanții nu au făcut eforturi suficiente pentru a depăși apărarea italiană, nu s-au demarcat și nu au tras la poartă. Dintre jucătorii selecționați, doar Nunweiller III, Barbu, Lupescu, Ghergheli și Nunweiller VI au corespuns.*

— Dar de la oaspeți?

— *S-au detașat Gori, Bertini și Zigoni. O proastă impresie mi-a făcut jocul din repriza secundă a lui Juliano, care — am avut impresia — a urmărit scoaterea din joc a lui Nunweiller VI.*

Un popas în cabina arbitrilor, să cerem părerea lui Manuel Arribas.

— Ce impresie aveți despre joc?

— *O partidă disputată în ritm lent, care nu s-a ridicat la nivelul tehnic așteptat de la un joc internațional. Formația română a avut mai multă forță, dar — în același timp — a manifestat și multă nesiguranță în conducerea balonului, în finalizarea acțiunilor. Italienii au fost ceva mai lucizi, mai calmi. Datorită acestui lucru au reușit să speculeze una din puținele ocazii avute.*

— De ce n-ați acordat penalti la hențul lui Picchi?

— Vă mărturisesc cu toată sinceritatea că n-am văzut cînd fundașul italian a lovit mingea cu mîna. Dacă aș fi văzut și dacă aș fi fost convins că a făcut-o intenționat n-aș fi ezitat nici o clipă. Dar, tot atît de sincer sînt cînd spun că nu pot da o decizie după aprecierile publicului.

Alături de noi se află și tov. *ing. Ion Dumitrescu*, însărcinat cu conducerea federației de fotbal. A mulțumit celor trei arbitri spanioli și n-am scăpat — după aceea — ocazia de a-i solicita părerea: *„A fost o partidă de luptă, modestă ca nivel tehnic. Italienii au fost foarte economici în eforturi. În ce privește echipa română, satisfacție a dat numai apărarea. Atacul a jucat foarte slab. Cea mai mare dezamăgire mi-a produs-o Dumitriu..."*.

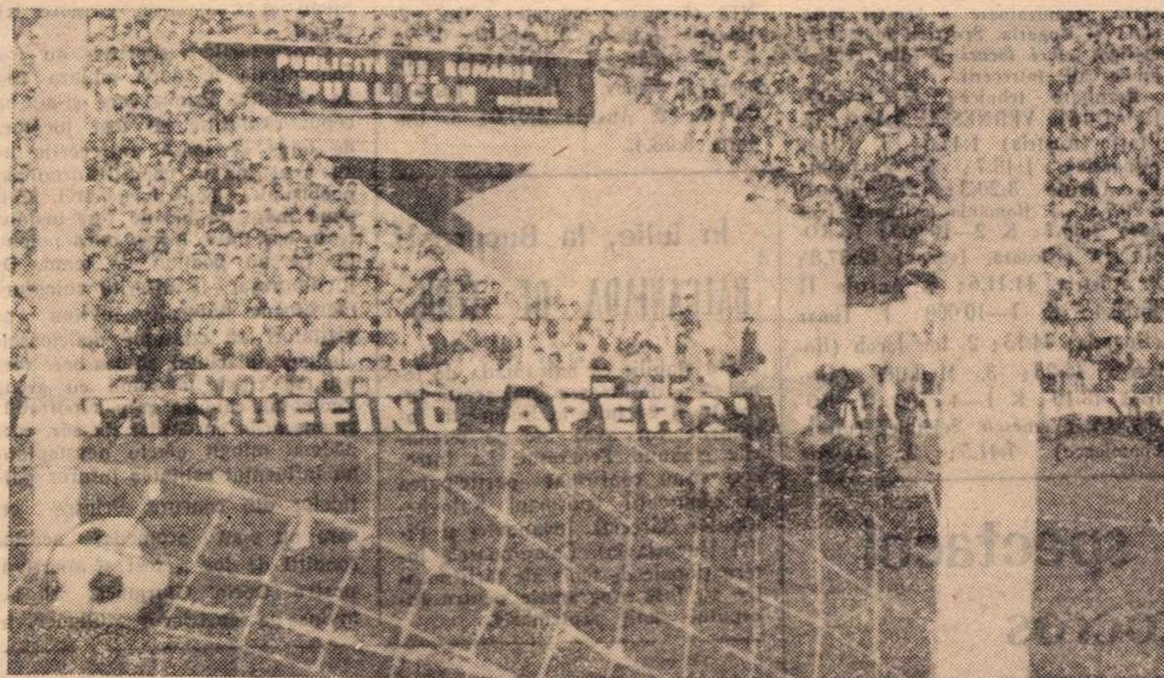
Afară, pe stadion, ne întîmpină tribunele... goale. Tumultul de acum cîteva minute s-a șters ca prin farmec. Doar la masa presei activitatea este în toi. Masivul grup de ziariști italieni lucrează de zor. Reușim totuși să smulgem unele aprecieri de la confrații noștri.

Trimisul ziarului „La Stampa" din Torino este octogenarul *Vittorio Pozzo*, care timp de 20 de ani a fost selecționerul celebrei „squadra azzurra", de două ori campioană mondială. El ne declară: *„Mă așteptam la o replică mai viguroasă din partea românilor. Jocul, în general, a fost de un slab nivel tehnic. În ce vă privește, cred că veți fi de acord cu mine că dacă nu tragi la poartă nu poți cîștiga. Este drept că arbitrul trebuia să acorde penalti la hențul comis de Picchi".*

În vălmășagul de fraze italiene rostite la telefon, dintr-un colț auzim vorbindu-se franțuzește. Cine transmite? Trimisul special al ziarului „L'Equipe" din Paris, cunoscutul comentator *J. Ph. Rethaker*. Așteptăm să-și încheie reportajul și îi solicităm impresiile. *„Atacul echipei române, prea fragil, s-a frînt în fața masivității apărării italiene. Aci a fost cheia jocului. Cu privire la penaltiul refuzat fotbaliștilor români, eu cred că faza a fost discutabilă".*

Treptat și aci, la masa presei, se așterne liniștea. În înserarea care a coborît pe stadion grupul de ziariști italieni se readună lîngă autocarul care îi va duce în oraș. Sînt ultimii care părăsesc stadionul.

CĂLIN ANTONESCU
ION OCHSENFELD

Așa s-a marcat golul care a adus victoria echipei Italiei. Autor: Bertini.

Foto: I. David

ITALIA—ROMÂNIA 1-0 (0-0)

(Urmare din pag. 1)

nu ne puteam aștepta la prea mult. Colectivului de antrenori însărcinat cu formarea echipei pentru meciul de ieri i-a fost greu ca numai în cîteva săptămîni să înlăture greșeli comise ani și ani. Cel puțin acum, conștienți de lipsurile noastre, nu se vor mai căuta ca în trecut „explicații" și „motive obiective" care să satisfacă pe antrenori și federația ci se va căuta adevărata cale de redresare și îmbunătățire a fotbalului românesc.

Vom începe aprecierile noastre tehnice vorbind despre echipa italiană. Nu cu scopul de a respecta un protocol — **„mai întîi formația învingătoare"** — ci pentru că, după părerea noastră, în meciul de ieri „squadra azzurra" deși n-a evoluat la un potențial maxim, a reușit să-și impună jocul, demonstrînd superioritate la toți factorii: **fizic, tehnic** și **tactic.**

Ce fel de joc? Firește, **„betonul"**, faimosul beton italian, o lecție învățată bine de toate echipele de club și aplicată — tocmai de aceea — cu rezultate pozitive și la națională.

A fost interesant și instructiv totodată să urmărești această **formație „mozaic"**, cu jucători de la mai multe echipe, acționînd în **bloc unitar**, după o idee precisă. De la cabină, fiecare jucător și-a știut sarcina: din primul minut, **Gori** l-a luat în primire pe **Ion Ionescu, Guarneri** pe **Dumitriu, Facchetti** pe **Lucescu,** urmărindu-i peste tot. Și, cu aceasta, în liniii mari, vîrfurile noastre de atac au fost semianihilate prin marcaj strict individual. Lui **Bertini** i-a rămas **Nunweiller VI,** lui **Bulgarelli — Ghergheli,** lui **Juliano — Năftănăilă.** Într-un cuvînt, omul și umbra, ca să nu scape nimeni neobservat în apropierea careului de 16 m. Și, ca surplus, mai era **Picchi,** „măturătorul" din fața porții lui Albertosi.

O dată însă aflați în posesia mingii, oaspeții treceau la creație. Nimeni nu mai știa de unde, alături de vîrfurile **Rivera, Zigoni** și **Pascutti,** răsăreau **Juliano** și **Bulgarelli** și chiar și cei din ultima linie, **Facchetti** și **Bertini.** Acesta din urmă a și fost, de altfel, autorul golului victorios.

În concluzie, sistem bine pus la punct, bazat pe o mișcare impresionantă în teren (presupunînd o excelentă pregătire fizică — deși campionatul s-a încheiat și în Italia), tehnică în viteză la nivel continental.

★

Ce le-am opus noi? Un **1-4-3-3,** prin retragerea lui **Nunweiller VI** la mijlocul terenului, lîngă **Ghergheli** și **Năftănăilă.** Idee de joc, conturată în liniile ei mari, încă de la meciurile cu caracter de verificare. Este o idee destul de răspîndită în fotbalul internațional, datorită posibilităților ei largi și variate de manevrare — în ambele situații ale jocului — dar care prin **ea însăși** nu poate hotărî favorabil rezultatul unei partide. Este, se pare, un adevăr necunoscut unora dintre componenții formației noastre, de vreme ce ieri au acționat așa cum au... acționat. Ne referim atît la vîrfurile noastre de atac, **Dumitriu și Ionescu,** care nu s-au priceput să dejoace planurile adversarului: **s-au demarcat** mai greoi, n-au manevrat cu rapiditate în zona de finalizare. Le reproșăm aceasta lor, în primul rînd, din **cauza** funcției deosebite pe care au avut-o în linia de atac. Aceleași carențe — **încetinirea vitezei de joc în apropierea careului advers** — a vădit și **Lucescu.** Slabul randament al echipei în situațiile de atac se explică și prin jocul necorespunzător practicat de cei de la mijlocul terenului. **Năftănăilă** a acționat lent și cu transmiteri defectuoase, **Nunweiller VI** și-a irosit deseori forțele, conducînd balonul la picior și întîrziind astfel acțiunile. Doar **Ghergheli** a evoluat la un nivel mai satisfăcător, acoperind o zonă mare și îndeplinind cu conștiinciozitate sarcinile avute în cadrul unei scheme: apariție surprinzătoare pe aripa dreaptă în spațiul liber. Dar și el a irosit unele acțiuni, centrînd la întîmplare în fața porții lui **Albertosi,** unde se aflau în permanență 5—6 apărători italieni.

Și pentru că a venit vorba de centrările la întîmplare, să subliniem aici o carență ținînd de capitolul ORIENTARE ÎN JOC: în meciul de ieri au abundat astfel de execuții, centrări înalte deasupra careului mic, pradă ușoară pentru masivii fundași ai oaspeților, ca și pentru Albertosi.

Apărătorii — plecînd de la ideea centrală de joc — și-au făcut, în general, datoria, remarcînd dintre ei pe **Nunweiller III** și pe **Barbu. Lupescu** și **Mocanu** au muncit mult, dar uneori au fost depășiți prea ușor de **Pascutti** și de **Rivera.**

Intenționat l-am lăsat la urmă pe **Răducanu.** Deși la debut, portarul echipei noastre naționale a dat deplină satisfacție: calm, sigur pe el, a avut o serie de intervenții de-a dreptul miraculoase și ieșiri inspirate la om, salvînd cîteva goluri gata făcute.

Rezultatele concursului excepțional Pronoexpres cu atribuire de autoturisme din 25 iunie 1967

NUMERELE IEȘITE LA TRAGERE

FAZA I (bilete N de 30 lei, autoturisme Renault 16)

EXTRAGEREA

I:	9 31 35 46 14 47 16 40 10
a II a:	25 46 12 27 38 34 45 7 15
a III-a	37 27 46 13 47 43 10 45 24
a IV a:	48 47 26 36 8 7 16 20 35

FAZA a II-a (bilete N de 30 lei și M de 18 lei, autoturisme Skoda M.B. 1000)

a V-a:	9 12 24 35 33 46 17 34 39
a VI-a:	38 16 24 25 33 23 32 47 22
a VII-a:	35 21 38 13 12 44 5 47 31

FAZA a III-a (bilete N de 30 lei, M. de 18 lei și B de 9 lei, autoturisme „Fiat 850")

a VIII-a:	7 43 38 48 42 5 20 9 2
a IX-a:	46 8 34 49 23 6 38 15 26

FAZA a IV-a (bilete N de 30 lei, M de 18 lei, B de 9 lei și A de 3 lei, autoturisme „Trabant 601")

a X-a:	12 32 2 11 49 25 18 16 30

FOND DE PREMII: 2.969.601 lei.

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZUTATE EXACTE

CONCURSUL PRONOSPORT NR. 25 ETAPA DIN 25 IUNIE 1967

I.	România—Italia	2
II.	Metalul Răd.—Foresta Fălt.	1
III.	Petrolul M.—Ceahlăul P.N.	1
IV.	Textila Buhuși—Vic. Roman	1
V.	Met. Buzău—P. Cîmpina	Anulat
VI.	Met. Tgv.—Fl. Moreni	1
VII.	Gloria CFR Gl.—Prog. Brăila	1
VIII.	Ancora Galați—Oțelul Galați	1
IX.	Stuful Tul.—Electrica Const.	1
X.	I.M.U. Medgidia—Portul C-ța	1
XI.	Fl. roșie B.—Met. Buc.	Anulat
XII.	Rapid C.F. Buc.—Din. Vic.	1
XIII.	Victoria Tg. Jiu—Electrop. Cr.	x

Fond de premii: 177.706 lei.

Meciurile V și XI fiind anulate (nu s-au disputat), toate variantele primesc pronostic exact la aceste meciuri.

(Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport).